

בש"פ 7585/19 - מדינת ישראל נגד מאיר לוזון

בבית המשפט העליון

בש"פ 7585/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מאיר לוזון

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 להארכת מעצר ב-90 ימים החל מיום 25.11.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 68686-05-18 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תאריך הישיבה: כ"ג בחשון התש"ף (21.11.19)

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון
בשם המשיב: עו"ד ליאור שביט

החלטה

בקשה רביעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 25.11.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 68686-05-18 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

1. ביום 31.5.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום בעקבות אירוע בו נתפס בהגיעו לנמל התעופה בן גוריון עם 16 ק"ג קוקאין (לפירוט על אודות כתב האישום, ראו: בש"פ 5221/19 לוזון נ' מדינת ישראל (12.9.2019)). בשל

עמוד 1

מעשים אלו מיוחסות למשיב עבירות של יבוא סם מסוכן והחזקתו שלא לצריכה עצמית. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. לאחר דיון שנערך ביום 9.1.2019, הורה בית המשפט המחוזי על מעצר כמבוקש. בהחלטתו ציין בית המשפט את נסיבות ביצוע העבירה, המעידות על רמת מסוכנות גבוהה, כמו גם האמור בשני תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של המשיב. נקבע, כי על אף חלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה ופרק הזמן המשמעותי בו מוחזק המשיב, "נתוניו ודפוסיו ... אינם כאלה המאפשרים לתת בו כל אמון".

3. משלא הסתיימו ההליכים בעניינו של המשיב, בחלופי תשעה חודשים ממועד מעצרו, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו בתשעים ימים נוספים. ביום 18.2.2019 קיבל בית משפט זה (בש"פ 1008/19) את הבקשה והאריך את המעצר בתשעים ימים, החל מיום 28.2.2019 או עד למתן פסק דין, לפי המוקדם. ביום 26.5.2019 האריך בית משפט זה, בהסכמה, את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים (בש"פ 3331/19). ביום 12.9.2019 נתקבלה בקשתה השלישית של המבקשת להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים (בש"פ 5384/19).

4. בבקשה נטען כי העבירות בהן מואשם המשיב הן עבירות חמורות, הטומנות בחובן פוטנציאל נזק משמעותי והרסני לחברה כולה. בפרט נוכח הכמות הגדולה של הסמים שייבא המשיב. נסיבות ביצוע העבירה – ניצול חופשה משפחתית בחו"ל לצורך ביצוע העבירה – מעידות על רמת סיכון גבוהה ועל נכונות ליטול סיכונים.

5. באשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, ציינה המבקשת כי ההליכים המקדמיים בתיק התארכו נוכח בקשות שונות שהגישו באי-כוח המשיבים, ביניהן בקשות דחיה וביטול דיונים. ביום 4.7.2019 החלו להישמע הראיות בתיק ונשמעה עדותו של עד תביעה בחקירה ראשית. מאז עדות זו, התנהלו ניסיונות מצד בית המשפט המחוזי לתיאום מועדים חדשים, שנדחו ובוטלו מספר פעמים. לעת הזו קבועים עשרה מועדי הוכחות בימים אלו עד לחודש פברואר 2020. בהקשר להימשכות ההליכים ציינה המבקשת כי בישיבת תזכורת שנערכה ביום 10.9.2019 הצהיר בא-כוח המשיב כי הוא מוותר על טענות ביחס לקצב הימשכות ההליכים ולצפי סיום המשפט.

6. מנגד טען בא-כוחו של המשיב, כי המבקשת היא זו אשר גרמה לעיכובים ניכרים בהליך. עוד ייחס בא-כוחו את העיכובים ליומנו של בית המשפט המחוזי. מעבר לכך, נטען כי נוכח חלופי הזמן ממועד מעצרו של המשיב השתנתה נקודת האיזון ויש לשחררו לחלופת מעצר, בפרט כאשר נאשמים אחרים הקשורים לפרשה שוחררו. לחלופין, נתבקש כי המשיב יישלח לתסקיר משלים על ידי שירות המבחן.

7. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, ולאחר שמיעת טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את הבקשה.

8. בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק, נדרש בית המשפט לאזן בין זכותו של נאשם לחירות, לו עומדת חזקת החפות בשלב זה של ההליך, לבין הצורך בשמירה על ביטחון ושלום הציבור ותקינות ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 6298/18 מדינת ישראל נ' אלמליח, פסקה 7 (13.9.2018)). במסגרת זו, יש לתת את הדעת על פרק הזמן שחלף ממועד מעצרו של הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנשקפת ממנו הנלמדת מחומרת העבירות

המיוחסות לו, וכן החשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטותו מאימת הדין (ראו למשל: בש"פ 3429/19 מדינת ישראל נ' אוזיפה, פסקה 6 (30.5.2019)). בחינת שיקולים אלה מובילה למסקנה כי בעת הזאת יש מקום להורות על הארכת מעצרו של המשיב.

9. אל מול חלוף הזמן והפגיעה בחירותו של המשיב, יש לזכור את חומרת העבירות המיוחסות לו, עבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית. מסוכנותו של המשיב נלמדת, בין היתר, נוכח הכמות הגדולה מאוד של הסמים ונסיבות הברחתם לישראל. גם תסקירי שירות המבחן בעניינו "אינם מלהיבים" (כדברי השופט י' עמיתבבש"פ 1008/18). מעבר לכך, וזאת עיקר, התמשכות ההליכים בתיק העיקרי נובעת בעיקר מהתנהלותו של המשיב ובאי-כוחו אשר שבים ומבקשים לבטל מועדי דיוני הוכחות. בית המשפט המחוזי אף התייחס להתנהלות זו בהחלטתו מיום 7.11.2019, בבקשה נוספת מטעם המשיבים לדחיית מועד דיון וציין כי "מדובר בהתנהלות בלתי ראויה, שלא ניתן לקבלה ככלל, ובפרט בתיק שבו הנאשם עצור זמן כה רב". ואידך זיל גמור.

10. אני נעתר אפוא לבקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, החל מיום 25.11.2019, או עד למתן פסק דין בת"פ 68686-05-18 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו בחשון התש"ף (24.11.2019).

ש ו פ ט